

11/11/12.2.1920

1

סנאטוס מס

קווינס פלאן

אדר ג' 12.2.1920

בציונות הפסיכיאלית.
ועידת פועל-ישראל באנגליה
(מצהה טולידון)

בישם 25 — 28 דצמבר 1920 נועדה במנצ'סטר הוועידה חמץ של פועלים ציון באנגליה. נוכחו בה 22 צירים, באינה עשרה מנחים; חברי הלשכה הלונדונית נית של מש"ד חברות; באינה האנרכות מקצועות (טְקִידְיִינִזִיס) הימדיות שנענו להזמנת מרכז המפלגה (10 צירים מחחש ערים) ואורחים מספר. בשתי ישיבות הוועידה, באספה-העם שנערכה במנצ'סטר בקשר אתה ובוגינה שכוריה לפואד' העיזים נוכחו בארכח ה"לבו-פרט" זה אינדיקט ליבור פרט".

בסדר היום המודפס, בנאומי הפתיחה ובברכות ציונה וועידה זו להגנות, כועידת זובל, הבאה לקיט תקופה בת חמיש-עשרה שנה בפעולה המפלגה ולעתה תקופה חדשה. אך מלבד רשותה החיצוני לא חותה להגנשת זו שום השפעה על תבונה יש'ל הוועידה; כי לא מספר החברים ליקום המפלגה, המתענגל במקירה בחשיבות או בעשרות, יכול להחשיב וועידה, אלא הרגעים שבו היא נקרה וחתעוות הקלות על המפלגה באותו רגע. והזיה הצדקahn לגורות, כי וועידה פועל-ציון באנגליה המתבוננת לשנה תזהה הדורה כליה חברת התפקידים היובצים על המפלגה, בין אם תזין כועידת זובל, או לא.

מספריו דינים וחשיבותם מהסיפיים. הם היו ראי נאמן ממצאה של המפלגה בזים עד כדי לברר את הדבר גם לאדם חדש. הכלל שעלה מכם — זיבוי, אף כי די וועט הנהנו. הסיפים השוניים, כנגוליות בקמניות, מרכיבים לרוב מקבילה קטנה של חברות נאמנים ובעל חברה, הנושאים בעיל כל עבודה במשירות, ומקהל החברים הראוים לתחדר זה רק על פי חשש בלבד והאדישים לרוב לכל פעל פועל אקטיביסטי. בכל זאת לא פסק הזרק בשום מקום: נعروו הדיאיות, אבאות-הגעומלה, גם נשפיים; גאנק נספ' לקובא"ז ולהוציאות המפלגה; התח השתפות בעבודת היזוניות הוועידות בעקב ע"ז החיצות קבוץ הבספ'ים לסתת הפועלים הוועידים באנגליה (נוסד שנתיים בימי המלחמה לשפטה במשפטות הפעיל-יהווילים הוועידים באנגליה ומשוחרת בספ'יזסוציא למקומות הרום והפרעות ברוטה, באמצעות הסתריות הפעוליות יהודיות); במקומות אחדים נוסדה בהשפעת פועל-ישראל פועצת פועלית לאשתה; באיליה מקומות השתתף הסנייך בעיולה הפווליטית של נס'ק ה"לבו-פרט" — בטלhnת הבחירה ובד'. סניף לונדון אחד עשה התלה חשבה של עבודה תרבותית בטחול שעוריר-שבת ל-120 יילך (לפי הדוח שנדפס בועידה מלמדים בשערם אלה עברית ואידיש; אך באמת מלמדים עד עתה בפועל רק עברית — 5 מורים — כישות של איידיש לא נעצה מוחה). מכל המניפים נשמעה טריזיה אחת בלffi המרכז: דבו לנו בחות תעמלה, פרציטים, נואטים; חישו את העתון (אנדר וו), שחדל יצאת;

חזקן את הקשר ההיסטורי בין המרכז והסניפים ובין הסניפים לבין עצםם. הסניפים נאדרו עשו את כל המotel עליהם; מצפונים שקט ויש שם שבעם הם רצין מעצםם.

ורק ע"י חבר אחד (פרידמן מאנצטט) נטהה בקשר עצמאית, הוזגה דלוות הבהיר של המפלגה בכללה לעומת התביעות אשר הרוג גדול הובע ממנה. — רוב חברי הנם אויל' ציונות טובים וסוציאליסטים טובים, אך חסלה בהם הנשמה יהודית המלכידת את שני הניצוצות האלה לשלהבת אחת — הפעול-ציונית. מוטב ישנהה מעתים וצורות ממשניה רבם ומוטושטיים. בודדים היו דברים אלה בדציגותם ובאמתם.

ולמען האדק אריך להגיד, כי יש כניפיים העוברים בקביכה זהה ואדישה ופוגשים על דרכם במישולים שאיןם לפוי כחם. במצב זה לא יפלא, אם המעת שונעתה נראת כהצלחה רבה, אם חוג המכט מצטמצם והשאיפה נקצת.

נפטר דוח' בשם הטרכו (ע"י המנכיר פומברני). מלבד העוניים הרגילים יש לצין בו את פעילות המרכז בתיר מעורר להפנת המהאה נגד הפרעות באוקריינה; פעולתו ליסוד מועצת פועלים לאומית של היינז'יניט היהודיים, אשר בטלה, אמת, אחר כך; והזאת העתון "אונזר וו" במשך זמן ידוע; פרסום דבריהם בחוותם על התרבות ביישלים, — דבר שהיה נפריעת גורר לעומת שתיקתה של הציונות הרשמית; הסכת שימת לבה של הלבור-פרט על מאורעות א' ועל הסכנה הנש��ת לצוינות — הדבר שנגרר אחריו את הדירושה היהודית של ג'. פ. בימי סנדומו; ספוהה של מפלגת פועלי-ציון לל. פ. בועידת סקרברוז' והשנת החלטה בועידה זו; התוכעה את פתיחת שער הארץ בפני עלייה חופשית.

מדוח' ועדת הקפה עולים מספרים אלה: במשך שנת 1920 נאסף בסנקהכל 1600 ל"ש. את מחצית הסכום זהה הבנים יוסה-הנגל שנערך בלונדון ב-1 למאי. מותה הסוף — מהאספים בסניפיים ומהכנסות אחרות.

אחד הדברים שצינו ביזיר את הוועידה הזאת מן הקודמות לה והניחו אותה עליה — הייתה השתקפותה הפעילה של חבר'י משרד הבריאות מלידון; במרכזה תבנה של הוועידה עמדו שתי הרצאות הגדלות שהושמו בה ע"י החברים האלה.

הרצאותו של קפלנסקי כללה דוח' על ועידת וינה; מצב הכרית העולמית לאחר ההתקפות; עדותנו כלפי הסתדרות הציונית. לבסוף טהות ההתקפות וסבירותיה הוקמה סקירה מקפת על ההיבשות הפניות שהחלו בתנועה הסוציאלית והגנודים שהתגלו בהבנת חוקרי התנועה וורכי הגשחת שאופתיה בכל ארץ ואיזע. בעקב המלחמה העולמית והתקפות ברוסיה ובמוראה אירופה. הסקרה הוקה עשרה בין ומענית, והרבה כשרון הסבירה והשיקע בה. נראה היה שנחרורים לטרצה

השתלשלות הנגליים שעבורו על התנועה הסוציאלית העולמית ומצבה ביום מתוך השקעה. ותבישת עצמה, בליך אמצעית. אך יותר מדי נמצאו שרשיה התחפלה של ברית פועלי-zion בהתרדות התנועה העולמית למחנות, מהנות, בדרך הנשחת הסוציאליות, ופותחות. מדו-קובלתה, בתור הסבה העקרית לפרורה, העובדה. של התאנכורות-ישראל לא-ארץ-ישראל ולא-יהודים של חיצירה הציונית-סוציאלית האמתית, אשר הקופה חלקם גודלים של הבירות — המרצה סkre את הסביבות-הגבולים בין י'ין ו"שפאל" בכל מפלגה ארצת אחרי הפיז ובא לידי קן-הבל הזה: כל המפלגה האמריקנית, חוץ מעשרות אהדות וכל המפלגה האנגלית חוץ טיחדים נשארו עמו; מפלגת ארנשטיינה ברובה הגROL עמו, אלא שהעוד המרכיב ברובו משפטאים החלט להיות ניטרלי ביחס לשתי ה"בריות" עד לועידה המפלגה; המפלגה הנרמנית והקבוצות הפלזיאית והציירית, שצירזון בונה, השפאלוי, יצאו מתוק חברית היא, לא-נכנו אמנים לבירתו, אך החלטו לנחל את עמדות הארצ'-ישראלית בקשר עם מושך העברודה שלנו; הסניף באנטוורפן נתפלג: הרוב שיר לנו ומוסדות המפלגה נשארו ביר. באוסטריה, מושב המפקדה העלווה של "השפאלוי", יצאו חברינו אחרי ועידת. וינח מתוק המפלגה וסדרו מפלגה חדשה, אשר עלתה כבר בכמה ובכח על מפלגת חברית השפאלית (כברירות האחרונות) לモיעצות הפעילים בונה קבלה המפלגה החדשה שלנו 36 מדדים, בעוד שהמחלגה "האונורית" של השפאלויים — רק 16. בטישנסולובקה עומד הסניף העקי שבגדיג על צדנו; בקובינה נסתדרה במפלגה פרקציה גולדה ברוטנו, הדורשת לה את זכות הכנסה. לברית שלנו מוביל לצאת מהמחלגה הארץית, לשם שלמות התנועה המקומית; המפלגה שבמורח-גיליציה החילית, לעת-עתה — עד כועידתה השנהית — לעמוד טהור לשתי חבריות; רוב החברים וראשי התנועה עמנן, פועל-ציין בערבע-גלאציה, שאנו חלק המפלגה שבפולין, החלטו בועידתם המוחקה להצעך לברית שלנו, והם מחכים לועידה הכללית של מפלגת פולין כדי לבצע את הדבר; במפלגת פולין עצמה הסטודנט-פרקציה חזקה במוחנו, המכחנה גם היא לועידה הכללית לשם פתרון השאלה; ברוסיה הושמה לאל החלטת וינה של השפאלויים. בדבר אחרון של שתי המפלגות י. פ. ד. ו. ק. פ. הן נפרדו לחולון והפרקציה הקור מוניסטיות של י. ס. ד. י'אה ונספהה ל. ק. פ. ; ה. ס. ד. בועידתה الأخيرة החלטה להכיר באחדות-העבורה את המפלגה הריבולוציונית שבאי, צינה אותה בתור כזו בתוכיר שהגישה לאנטרכזיזן. השלוש ומתחה ננד החתירות של מושרד חברית השפאלית להפרידה. היא גם חברiosa על עקר האוטונומית היהודית, דבר תבא. בוגר לכל אחד התנאים של האינטנציאן השליישי.

בז'נריין הרצה על העברודה הארץ-ישראלית. עקריו התיישבות הוציאיליסטית-קואופרטיבית הוספרו לא עפ"י השקפת עולם מופשטת והסקה עוניות, כי אם על יסוד הממצאים והיחסים שבעיבודה, מתוך חרורה לעמךן של המציגות היהודית,

ונציגיות הארץ-ישראלית. נשותה התאמצאות להננים את השומעים לתוכן כל סבך הקישיות הרובצת על שאלה ישובה של הארץ ולחair לפניהם את דרך גנץ' הבית העבריה כמצוין החיד מסבך זה. בדרך זו הוסבירה גם טהות אחדותה העברודה. ונראה היה, שדוקא אף רצאה זה והכבוד על השומעים את הבנה העניינית, והרבה יותר נח היה להן, אילו היו פותרים לפניהם את כל השאלות הללו מתוך הפשטה, עפ"י נסחות בלילית וטיקלות. המרצה קבע את תפkidיהם של מפלגות פוע"צ בהרצל בבנין אי', הבדיל בו בין מפלגות מזרח אירופה, שמרכזי הכבד בעבודתנו הוא הספקת החמר האגוני לעלות העובדים, ובין מפלגות המערב, אנגליה ואנגליה, איש ערך עבדותן ציך להוות - חוששת העוראה הכלכלית והטכנית לבניון הסוציאליזם והגנתו הפוליטית. הוא ברור את מהותם של שני מוסדות ההתיישבות אשר על כפלנות הפעלים בחיליל ליד ריש העבودה בא"י - האחד שהנו קים כבר במדת יצוצמת בצורת הקפאה, והשני - העומד להענץ - והוא בנק הפעלים ומתקן את חウרטו של כל אחד.

הדבר השני שצין את הוועדה ונשנה לה השיבות פוליטיות טיזחת הוועדת של אחדים ממנהני "לייבור פרטיטי" ו"אינדרוגנדט לייבור פרטיטי", ולא רק הופיעתם בלבד, אלא ערך - תכנן דרכיהם. פערין ברוים קלינר, עורכת ה"לבור לידר", באה לשיבת הפתיחה, היא ברכבת את הוועדה בדברים נלהבים, מתוכם נתלה פרצוף רוחני מיוחד במיינו, אישיות שנגה מזינג נפלאה של אידאלים סוציאליסטי קנאית וחלק רוח דתיזדומנטיא ואנוישיסטי עטוף; אמונה מתחז דבקות בשליחות ייש"אל בעולם ובשליחות הסוציאליסטים העולמי. כל חכונות הנפש והוטרות הרעוניים שייצרו את הבוירטניזם האנגלו-המזרחי נשאוו שלמים, לא נגרע. מהם דבר. הסוציאליסטים רק חשיב בהם לתחיה את הנשמה שפנג מזקן וולכישם את הצורה החדשה העמידה לנו מקומות היעיקה מרווח הרוח של העבר הנadol לא נסתהמו בשבייל הצעזאים האלה, משני הערכיהם. הם מפסיקים לתוך כליהם החדרשים, מרים ומפרים בקדם. כמו אצלנו.

זה קוצר דבריה: "הסוציאליזם, שננה עפ"י עצם מהותה התנועה האנושית האידיאלית והמוסרית הביי נעללה, לא נקתה, בנוסחה להתגשש, מהעורם באנט ובאלמות. הרעיון שלכם, ידידי פועל ציון, הנשען רק על הכח המוסרי שבתוכנו, עלוק במובן זה להיות למאור הסוציאליסט הבינלאומי. לא אתה ציריכים לעוזרתנו, כי לא לך, לנו דרישה עורתכם והרוכבכם. באו ומדתו את האידיאלים הסוציאליים הטעור. — ב- תחיתכם האומתית. וגואלתכם הבוציאותית בארץ-ישראל אין תנא הכרחי לקיוםכם החקשי בלבך, כי אם לשלוונו. ולאשרו של העולם כלו. אנט-ציוניותם בראיא וווק יון רק על יסוד לאומיים בריאים חזקים ולא ישפּן

שלום על הארץ כל עוד לא תוחור לבם ארצכם. רק זהה הדרך לתיקון העולם
במלכות שדי.

קמרון, יי"ד הווער הפעועל של ל. פ., נושא נאום אורך באספההעם. (בן
יתר דבריו אמר: "ה活泼ות שנותנה לבם. הטעמלה מתגעגענה רק אם ידרשו וננו
על זאת המוני העובדים. — — דען, כי אין לנו עוזרים לבם מושם וכותכם להוים
לאומיים בארץכם בלבד, בככל העמים. بعد בניין חכירה קפיטליסטית חדשה בעולם,
נוסף על הקימות, לא היינו בשום אופן מודים את קולנו. אנו עומדים לימינכם ורק
משום שטכידים אנו בשאייפתכם ליציר בא"ז חברה סוציאליסטית".

הודסון, מוכיר הוועס של א. ל. פ., נשא נאום קצר באחת היישיבות.
הוא דבר על הויאידה העתידה להקרא בוניה לשם יסוד אינטנסיבון החדש, אשר
ירכו את כל המפלגות הסוציאליסטיות שיצאו מן האינטנסיבון השני ולא הסכימו
לקבל על עצמן את מרותו המוחלט של השלישי. פועלץ ציון יוונטו לעיידה זו,
ומפלגה זו לא. פ. תעשה את כל אישר ביכלה למען תוקדש שימת הרב הרואה
לשאלות שהם יעוררו בה.

וולקה, יי"ד הוועס של א. ל. פ., אמר בנאומו בנקט: "קץ הקפיטליזם
קרוב לבוא בכל הארץ. הסוציאליזם מתקרבת להגשבותה. הסתלקות היהדות
היישנה והגלויה היהדות הסוציאלית החדש — נס זה אחד מגלייה של התגששות
זו. — — אמנס, הטעמלה האנגלית הקפיטליסטית והאמפריאליסטית, שחררה את
א"י מעל תרבותה. וזה גנותה. אך מטילה זו לא תמנע מהקדים בארץ המשותרת
על ידיה את שלטון האימפריאליות הקפיטליסטי. וזה דבר, אשר בכוכבם וחובבכם
להלחך ננדן. ובזה נתונה לכם עוזחה המקסימלית של א. ל. פ. — א. ל. פ.
מכירתם, כי ככל עם ועם יש למלהמת המעמדות טהלה טיהוח, המתאים למצנו
ולחנאיו הלאומית-הסתורית של כל עם. רעיון זה צריך להיות מובן וקורבן לכם
ביחוד. ידועים לנו עד כמה מרכזיות היי עמכם, ובתוחים אנו, כי רק אטם, הנמצאים
על קרקע המציאות של חיים הלאומיים, תדרו כבר את הדרך לשחרוריכם הסוציאלי-
לי. איש לא יוכל להגורות ולצאות לבם זאת".

התופעה החשובה השלישית, שראוי לציין בועידה זו, הייתה נוכחות של
באייכח היזוניים היהודיים, אשר הוזענו כאורחים. זו היתה הפעם הגליה והראשית
הראשונה של המפלגה, אשר אין לה עתיד בליך אם תקייף את תנעות הפעועלם
היהודית שבארץ — עם באיה כה אוטן האגדות, אשר עם כל עמידתן העולה הנה
לע"ע הצורה הארגונית היהודית, שבת תנועה זו מתבטאת כו. הדברים שנשפטו
מפני צירים אלה בנאומי הברכה, שבניית הפתיחה היו פשוטים עד לתמיות.
הכלל העולה הזה: "לא באננו אליכם עד כה מושם שלא קראתם לנו. אילו
הלהונתם אותנו — לא היינו נבנעים מלבדו נס קרב. ומדובר לא באננו בעצמנו —

הסכנות ברוחזת. והחוקים תיינו מא"י וגם המהשכה על מטויות לאומניות מיוחדות של תנועת הפעודים היהודית זהה זויתן לגלן. יש בינוו סוציאליסטי, אך אם לא חשבו, שבתוכו יהודים עליהם לצריך וברישה מיוחדת. ואולם באו שנויים. א"י. געשתה דבר של ממש. ושנות המלחמה ומאורעות העולם חביבו, את הדרך בתנועת פועלים לאומית מיוחדת בין היהודים. בהכרה זו אנו מכיעים לכם את ברכתיו ואחרתנו.

הועידה לא נאללה את הענישה החשובה המכטיחה הזאת. היא לא נקעה את הכלל; "גינז פרוזלא כד רותח". דהיינו, אכן, מונה רצוייה בלבד אהדים להווער עם באיזה היוזינות לחור ולהגיה בסיס לפועלם משותפת אתם בענייני העובדה הארץ-ישראלית והיחסים עמו. פ. על יסוד קשר אמיין וקבוע עמו פועליציון, אך כונה זו עלותה בתזוז מאין יכולת לפזר את מסגרת סדריזיות או להמנע מעריכת הבנקט ה"תכניתית". וההודמנות הקירה הילכה לאכזר.

הועידה קבלה שורה ארוכה של החלטות, תונכיות ומעשיות. מהתורניות — אשר העידה הכללית של הוועידה העולמית כוינה בשאלת האינטרנציונל, עם אסמכות מיוחדת על החלטות האחרונות של האינטרנציונל החליש וחוותה למשרד הברית להשיג באת-יכח בוועידה לחקרא בפברואר כוינה לשם יצירת האינטראציונל החדש; סולידריות עט. פ. והבעת בטחון בתמיכתה, בעקבות בנווע לבני ארץ-ישראל סוציאליסטי; נסות העמלה כלפי הקונגרס הציוני וחוויכ השחתפות בו — בהתאם להחלטות וינה; נסוח עקריו התיישבותם בא"י בהתאם להחלטות הנ"ל. מהמעשיות — בעבורה המקומית: הוועד העתון "אונער גאנז"; בעבורה לשם ארץ-ישראל; יסוד החברה קפאי' באנגליה; היזוב כל חבר המפלגה לתרום 1 ל"ש לשנה ?קפא"י; עיריכת יוסדרג' לקאפאי' בין למאי בכל אנגליה; החחיבות למכוון 10,000 מנויות (בחשבון 1 ל"ש המניין) של בנק הפעולים העתיד להסדיר. בין החלטות הארצישראליות — ברכה לאחוות-העבורה לבושא החדש על שרת העבודה הקב"א אופרטיביות בארץ — במלילת הבכירים.

ההחלטה נתקבלו פה אחד, חוות מלחמתה בדרישת התהבות בקונגרס, שנים נצבעו נגורה. בהדר ביל יש לזכות הזכות החשובה של הוועידה את רוח האחדות הנמרוה ששרה בישובותה, בכובוחים כן בקבלת החלטות, ביחס לדבר אותו העקריות, שזם באכני בוחן לכל קפלגנו ארץ אחים פרוד; את התאמנות והאסירות למפלגה; את היחס היישר והבריא לארכיזישאלן. בדין (וחשבון של סניפים אחדים נוכרה כסיטוט קשן) אותן התקופה שקדמן לעוות וינה, איש עברם בוכחות נוכבים על דקוקין, "יבין" ו"שיטאל" ושותה כל פעליה היה וויציה. הפרור אשר הוועיא מן המפלגה רק מספר פעוט של חברי, גל. כלו את אבן המעמסה מלבד השאר והבריא את האoir מחודקי ה"ליניקום". פה ושם אפשר עוד עתה לאות את שרדיהם. התנדנות שני הזרים להשתתפות הברית בקונגרס הציוני, "של הבורגנאים" כבר נוצרה. ובסיום הוועידה צאה פתאום טביסו של ציר גלויאי הצעת החלטה, בשאלת

דשות בא"י זו הדרה הראשונה שנדמי השטאל — הפעירה אמצע בקדמת
הרבת העברית כ"השפה האלומית", אך הקובעת שווי זכויות בחירות לעברית
ולאידיש ומחיבת את אחדות-העכורה לנחל את תעלולתה התרבותית גם באידיש.
פה אחד נגד הפה השני) הומרה הצעה זו מועל הפרק. פריצות בודדות אלו,
שבאו לצאת ידי חותמת הרדיוקליות הגוטית, לא משכו אליהם כל תשומת לב.

בوعידה זו נראה לראשונה בין הזרים טפוס חדש. אלה הם צירוי "סניף"
דוברי אנגלית" מנציגטר, אשר נוסד השנה בסוף על הסניף העברי, הנקרא "סניף
דוברי עברית". יסוד סניף זה הנהו לעת-עתה הנסיך היהודי לחדר לתוכו האינטלי-
גנציה של יהדות האנגלית האורית ולגור מותכה פועל-ציון. בקרב הנער הלודג-
шибיהדות האנגלית רבים הנוהים אחרי הפטצ'אליזם, לא מעטים גם הנקראים פוציאר-
לסטים, ואין מאי לחם את המתבאל מרכז הלאגומי שבתונעה, ואנודות הנער
הציונית, כאשרות הפטודנטים ודומיהם, קופאות מהסר תכנן מפלה ומהוויה. אין
מחנק ומרידך. וישנם גם כאלה, שהנעם ציונים מוה וסוציאליסטים מוה, אלא שבמבחן
איין רשות אותה נוגעת ברעועתה כל ערך. עליה הרוח של אנשים אלה מחולק באלו
לשני מדרדים נבדלים על ידי מחותה אטומה, ואין מי שיופרין בה פרץ, למען
חצמו שני הדיעונות, העקרים בפרישותם, לדעון פורה אחד.

ענף צעיר כזה אם ישתח מトンעת פועל-ציון באנגליה — יכינס ורבה חיים
לתוכו עולם-האטחה של היהדות האנגלית הצעריה וינה אולי את כל הנער הציוני
שכארץ זו בדרך חדשה. בו בזמן ישריר הוא את מפלגת פועל-ציון בנסיבות אין-
טיליגנטים חשובים, אשר מחרסונם היא סובלמה, והוא עליו את התפקיד להיות
לטליין המפלגה בפועלתה ופליטתה כל. פ. ועלומו על משמר עניינה של הציונות
הפטציאלית בקרבת אותה החברת, אשר בידיה נתון גורל ארצנו.

דברים אלו יוצאים כבר מnder דין-וחשבון על עיתות מנציגטר ומכוונים לעתידה
של מפלגת פועל-ציון באנגליה בכלל. למען השלמות יוכנס פה בקוצר מה שיש
להגיד על עבודותם של פועל-ציון באנגליה להבא.

ביחם לא נפלו בחלוקת המפלגה שני תפקודים עיקריים: להיות שליחת
של חברית הלאומית ושל ארץ-ישראל העוברת לפני מפלגת העבודה הבריטית —
הירושה העתודה של השלטון בקיוטו; לרנו בתוכה פעולה נספית רחבה לישת
הבניין הסוציאליסטי באירז. לשcz מלוי התפקיד הראשון צריכה המפלגה: א) להקוף
את חנעת הפעלים היהודית באנגליה, ואם איננה — ליצרה נוכח להניד את הדבב;
ב) לרכש לה חוג של אנטיגנוציה פעילה. בראדי שני המכנים האלה לא
העמדו הפוליטקה שלנו כלפי ל. פ. על בסיסה הנכון והטזק, ולמטרות הקדקע
הפטציאריה הדידית, יהו קשרינו עם מפלגה אדרירה וז'אנט וארעיות. ולשcz
התפקיד השני — שוב דרישה תנועת פועלים מאורגנת. לעומת התכליות האלו

עומדת המפלגה ביום עוד בראשית דרכה וצעדיה על פני דרכך זו אטמים וכבדים.
בחוץ גוזלה הבערות והארישות, ובפניהם חסרים כחות-עבודה וכשראנות, והמשבר
הכלכלי ההולך ופתח בכאן מיום ליום מעמיד בספק כל התחלת לפעולה כספית
הישובה. בככל מקום כן גם פה ובככל ענן כן גם בזה אין רצינו נורא אחריו
את המעשיית הרואים ואין יכולנו מנעה למותה הגדית.